

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
78 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2018

Наукове видання

Збірник тез доповідей 78 наукової конференції викладачів академії
23 – 27 квітня 2018 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеської національної академії харчових технологій,
протокол № 12 від 24.04.2018 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова Єгоров Б.В., д.т.н., професор

Заступник голови Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії:

Амбарцумянц Р.В., д-р техн. наук, професор

Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор

Бурдо О.Г., д.т.н., професор

Віннікова Л.Г., д-р техн. наук, професор

Волков В.Е., д.т.н., професор

Гапонюк О.І., д.т.н., професор

Жигунов Д.О., д.т.н., доцент

Іоргачова К.Г., д.т.н., професор

Капрельянц Л.В., д.т.н., професор

Коваленко О.О., д.т.н., ст.н.с.

Косой Б.В., д.т.н., професор

Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор

Мардар М.Р., д.т.н., професор

Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор

Осипова Л.А., д-р техн. наук, доцент

Павлов О.І., д.е.н., професор

Плотніков В.М., д-р техн. наук, доцент

Станкевич Г.М., д.т.н., професор,

Савенко І.І., д.е.н., професор,

Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор

Ткаченко Н.А., д.т.н., професор,

Ткаченко О.Б., д.т.н., професор

Хобін В.А., д.т.н., професор,

Хмельнюк М.Г., д.т.н., професор

Черно Н.К., д.т.н., професор

розташовані зони незбалансованого ризику: зліва – зона «короткозорого» ризик-менеджменту (рівень довгострокового ризику значно перевищує рівень короткострокового), справа – зона «далекозорого» ризик-менеджменту (рівень короткострокового ризику значно перевищує рівень довгострокового).

Кожній виділеній зоні має відповідати комплекс дій по підвищенню ефективності процесу ризик-менеджменту на підприємстві. Так, для зони неприйняттого ризику виключну актуальність має розробка та впровадження негайних заходів по мінімізації короткострокового ризику із значним коректуванням стратегії управління довгостроковими ризиками. Для зони незбалансованого ризику («далекозорий» ризик-менеджмент) може бути запропонована якісна зміна програми управління короткостроковими ризиками при підтримці стратегії управління довгостроковими ризиками. Для зони незбалансованого ризику («короткозорий» ризик-менеджмент) логічним є підтримка програми управління короткостроковими ризиками та зміна стратегії управління довгостроковими ризиками. Підтримка діючої програми та стратегії управління ризиками є актуальною для зони прийняттого ризику.

Аналіз динаміки рівня ризикованості діяльності має важливе значення для оцінки ефективності управління ризиками. Порівняння зміни рівнів ризикованості діяльності дозволяє виділити чотири можливі вектори ризику.

При зниженні рівнів як короткострокового, так і довгострокового ризику можна говорити про загальне підвищення ефективності діяльності підприємства та його ризик-менеджменту. Відповідно наявність зворотних тенденцій (зростання як коротко- так і довгострокового ризику) свідчить про зниження ефективності діяльності підприємства та його ризик-менеджменту та накопичення (акумулявання) загального ризику. Зменшення короткострокового ризику та збільшення довгострокового говорить про помилки при розробці стратегії управління ризиками. Також ймовірним є зростання впливу на діяльність підприємства системних ризиків. Зростання короткострокових ризиків та зменшення довгострокових означає наявність помилок при розробці програми управління ризиками. В такому випадку можливе потенційне зростання резервів підвищення ефективності управління ризиками в цілому за рахунок більш вагомих та інертних чинників довготривалої дії.

ПРОБЛЕМИ ОХОРОНИ БІОСФЕРИ В УКРАЇНІ

Немченко Г.В., асистент

Одеська національна академія харчових технологій

Ринкова економіка передбачає орієнтацію усіх підприємств на отримання прибутку, що часто виступає в протиріччя з охороною навколишнього середовища. Ось чому, важливе місце відводиться державі, яка розробляє і використовує механізм стимулювання захисту біосфери.

Безумовно, важлива актуальність ця проблема має для виробництва продукції харчової промисловості, якість якої, останнім часом, різко знизилася. На жаль, екологічні податки «не працюють»: сучасні українські підприємства сплачують податки, які використовуються державою не за цільовим призначенням – захист навколишнього середовища, впровадження інноваційних екологічних технологій, а направляються державою на вирішення інших не менш важливих соціальних проблем. Ось чому, необхідно сформуванати природоохоронний фонд від надходження екологічних податків і штрафів до бюджету в масштабі країни і певних регіонів. Розгляд самостійності регіонів, в рамках їх децентралізації і створення природоохоронних фондів дозволить реалізувати великі інвестиційні проекти із захисту довкілля, налагодити утилізацію відходів, створити сучасні сміттєпереробні підприємства, створити конкурентоспроможний агропромисловий

комплекс, розвивати галузь тваринництва і оснастити її біогазовими установками, а також модернізувати альтернативними джерелами енергії. Це все дозволить нашій економіці стрімко розвиватися і вирішити продовольчу і енергетичну проблему разом.

Слід зазначити, що в створенні і використанні екологічного фонду держава має контролювати як надходження коштів, так і їх використання. Все це вимагає також створення державної служби екологічного контролю (аудиту) за надходженням коштів та ефективного використання їх, що дозволить різко обмежити і виключити корупцію.

При цьому, цю службу не варто змішувати, «плутати» з екологічним аудитом, який вже створений давно, проте його робота, на жаль є неефективною і не видно прогресивних результатів. Економіко-екологічний контроль «запрацює» тоді, коли у фінансовій звітності з'являться відповідні показники, які на даний момент відсутні.

СЕКЦІЯ «МАРКЕТИНГ, ПІДПРИЄМИЦТВО І ТОРГІВЛЯ»

ЕВОЛЮЦІЯ ПОНЯТТЯ «ПРОДОВОЛЬЧА БЕЗПЕКА» В КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ЗМІН

**Кордзая Н.Р., канд. техн. наук, доцент, Єгоров Б.В., д-р техн. наук, професор
Одеська національна академія харчових технологій**

На сучасному етапі розвитку суспільства продовольча проблема є надзвичайно актуальною та належить до провідних проблем сучасності. Сьогодні нас на Землі більше 7,6 млрд. чол. Щорічно населення планети збільшується ще на 89 млн. чол. [1]. За даними Продовольчої і сільськогосподарської організації ООН, понад 800 млн. чол. страждають від голоду, тобто кожний дев'ятий житель планети [2]. Кожні 10 секунд від голоду помирає одна людина, в основному – це діти [3]. А у високорозвинених країнах люди страждають на ожиріння: у США – 2/3 населення, у Європі – кожен сьомий [4]. Загальне зростання чисельності населення Землі та підвищення рівня життя призведуть до того, що до 2050 р. попит на харчові продукти суттєво зросте, значною мірою за рахунок країн, що розвиваються [5]. Крім того, нестача продовольства пов'язана також з іншими факторами: економічні кризи, посухи, неврожаї, зміна клімату, рівень розвитку сільськогосподарського виробництва, державне регулювання ціноутворення, виробничих відносин, співвідношення експорту-імпорту, роль власного виробництва [5].

Початок дослідженням проблеми продовольчої безпеки поклав англійський економіст Т. Мальтус, який вказав на необхідність забезпечення людства продовольством тому що воно є головним засобом існування. Різні аспекти цього питання розглядалися у працях таких класиків як А. Сміт, Д. Рікардо, А. Маслоу та ін. Сьогодні, наукові дослідження за напрямом продовольчої безпеки здійснюються достатньо активно. Так, в наші дні, проблемам продовольчої безпеки присвячені праці таких вітчизняних та зарубіжних вчених як Н. Басюркіна, О. Гойчук, І. Миценко, Н. Белінгера і К. Мабсс-Зено, С. Барраклот і П. Ютінг та ін.

Необхідно зазначити, що у науковій літературі та нормативно-правових актах існують різні підходи до визначення поняття «продовольча безпека», що вимагає уточнення даного поняття. Науковці та організації, пропонуючи визначення поняття, акцентують увагу на різних особливостях продовольчої безпеки, що відрізняють його від загального уявлення про нього.

Проаналізувавши підходи до розуміння поняття «продовольча безпека» різних авторів, як вітчизняних, так й зарубіжних, доцільно відзначити, що більшість виділяє схожі елементи, а саме: продовольча безпека держави повинна бути орієнтована на забезпечення за

СЕКЦІЯ «ЕКОНОМІКА ПРОМИСЛОВОСТІ»

ОПТИМІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ	
Кулаковська Т.А.	252
КЛАСТЕРИ ЯК ІНСТРУМЕНТ СТАЛОГО РОЗВИТКУ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ РЕГІОНУ	
Самофатова В.А.	253
ФЕНОМЕН УКРАЇНИ ЯК РУРАЛЬНОЇ КРАЇНИ	
Павлов О.І.	254
СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ ПИВОВАРНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ	
Яблонська Н.В.	255
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВЕРТИКАЛЬНО ІНТЕГРОВАНИХ АГРОПРОМИСЛОВИХ ХОЛДИНГІВ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ	
Дідух С.М.	256
ЕКСПОРТНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВ КОНДИТЕРСЬКОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ	
Лобочька Л.Л., Фрум О.І.	258
ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ПОКАЗНИКІВ ДЛЯ ОЦІНКИ РОЗВИТКУ М'ЯСОПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ	
Магденко С.О.	260
ПЕРЕВАГИ ТА ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ОРГАНІЧНОГО СЕГМЕНТУ РИНКУ ПРОДОВОЛЬЧИХ ТОВАРІВ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ	
Мартинюк О.М.	261

СЕКЦІЯ «УПРАВЛІННЯ БІЗНЕСОМ»

ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ХЛІБОПЕКАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ	
Басюркіна Н.Й.	263
КЛІЄНТСЬКІ ПРИВІЛЕЇ В ПРОГРАМАХ ЛОЯЛЬНОСТІ	
Бровкіна Ю.О.	265
СПОЖИВЧІ ІННОВАЦІЇ, ОРІЄНТОВАНІ НА БРЕНД	
Вігуржинська С.Ю., Колесник В.І.	266
ПОТЕНЦІАЛ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ	
Карпінська Г.В.	267
СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ АСПЕКТИ ВПЛИВУ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ХАРЧОВИХ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ	
Константинова Т.В.	269
ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПОРТІВ В КОНТЕКСТІ ПОТРЕБ ОЛІЙНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ	
Горбаченко С.А.	271
ОЦІНКА ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ АГРОПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА ЯК ЕТАП ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ	
Кривоногова І.Г.	272
ТОРГІВЛЯ ОБ'ЄКТАМИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ	
Крупіна С.В.	274
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ «SHARE ECONOMY»	
Свистун Т.В.	276
ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНКИ РИЗИКІВ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ: МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ	
Шалений В.А.	277
ПРОБЛЕМИ ОХОРОНИ БІОСФЕРИ В УКРАЇНІ	
Немченко Г.В.	279

СЕКЦІЯ «МАРКЕТИНГ, ПІДПРИЄМИЦТВО І ТОРГІВЛЯ»

ЕВОЛЮЦІЯ ПОНЯТТЯ «ПРОДОВОЛЬЧА БЕЗПЕКА» В КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ЗМІН	
Кордзя Н.Р., Сгоров Б.В.	280
КОНЦЕПЦІЯ ОБРАЗУ ПРОДУКЦІЇ В РЕКЛАМІ У ВІДПОВІДНОСТІ З СПОЖИВЧИМИ ПОТРЕБАМИ І ЗАПИТАМИ	
Мардар М.Р., Устенко І.А., Статєва М.С.	282
ДОСЛІДЖЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СПОЖИВАЧІВ ВІНА	
Брайко М.Г., Голубьонкова О.О.	285
ДОСВІД ВИЖИВАННЯ ВИНОРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ В КРИЗОВИХ УМОВАХ НА ПРИКЛАДІ ПрАТ «ОДЕСАВИНПРОМ»	
Голодониюк О.М.	286